

Terry Bisson
Ôni sōm z miynsa

BIBLIOTYKA SILLING

Kōmyntorz do utworu

Ôni sōm z miynsa, a we ôryginale *They're Made Out of Meat* to krōtko historyjo, co ja ôpublikowoł we 1991 roku Terry Bisson we magazynie science-fiction OMNI. Autōr mo rod to, że jego historyjo je popularno we internecie, tōż na moje pytanie, czy moga ôpublikować swōj przekłōd jego dzieła, ôn zaroz sie zgodziōł.

Ôpowiyść je krōtko, ale je w nij upakowano siyła informacyji ô bohaterach, chociaż niy godajōm ani słowa ô sobie. Je to szumne wejzdrzynie na ludzkość ôd strōny istot, co mogōm być blank inksze ôd nos.

Myśla, że ôna je wert przeczytania i przemyślenia.

Grzegorz Kulik

Ôni sôm z miynsa

Terry Bisson
przekłód Grzegorz Kulik

— Ôni sôm z miynsa.

— Z miynsa?

— Z miynsa. Ôni sôm z miynsa.

— Z miynsa?

— Bez żodnych wōntōw. Wybrali my poru ze rozmaitych miyjsc na planecie, wziōnli my ich na pokłady naszych zwiadowczych szifōw i podszukali ich ôd stōp do gōw. Cołcy sôm z miynsa.

— Niymozliwe. A co ze sygnałami radiowymi? Ze wiadōmościami do gwiozd?

— Ôni używajōm welōw radiowych, ale sygnały niy idōm ôd nich. Sygnały idōm ôd maszin.

— To fto zrobiōł te maszyny? Przeca to z nimi sie chcymy skōntaktować.

— Ôni zrobili te maszyny. Dyć prōbuja ci pedzieć. Miynso zrobiło maszyny.

— Bez synsu. Jak miynso moze zrobić maszyna? Ty chcesz, żebych uwierzōł we miynso, co czuje?

— Jo niy chca, żebyś uwierzōł. Jo ci godōm, że je. Te istoty to jedyno czujōnco rasa we tym sektorze i ôni sôm zrobiyni z miynsa.

— Można sôm jak ôrlofejocy. Wiysz, wōnglowo inteligyncyjo, co przechodzi bez ôkres miynsny.

— Niy. Ôni sie rodzōm miynsym i umiyrajōm miynsym. My ich sztudyrowali bez pora jejich żywobyć, co niy były za duge. Wiysz, jak dugo miynso żyje?

— Dobre, ôstow. No to można ôni ino majōm party miynsne? Tak choby wedylocy, pra? Miynso gowa ze elektrōnoplazmowym mōzgyem we postrzodku.

— Niy. Myśleli my ô tym, bo majōm gowy jak wedylocy. Pedziōłch ci ale, że my ich podszukali. Ôni sôm samo miynso.

— Bez mōzgu?

— Toć, że majōm mōzg. Ino że tyn mōzg je z miynsa! To ci prōbuja pedzieć.

— To... Czym myslōm?

— Ty blank niy rozumiesz, niy? Niy chcesz przijmnōńć, co ci godōm. Myślōm mōzgyem. Miynsym.

— Miynso, co myśli! Jo ci mōm uwierzić we myslōnce miynso?!

— Ja, miynso, co myśli! Miynso świadōme! Miynso, co miyłuje. Miynso, co śni. Miynso to je cołko sprawa. Miarkujesz, abo mōm eklerować ôd poczōntku?

— Pierzinie. To ty tak na serio. Ôni sôm z miynsa.

— No w kōńcu, dziynki. Ja. Ôni sôm z miynsa. I prōbujōm sie z nami skōntaktować ôd hned stu jejich lot.

— Pierzinie. I co to miynso chce?

— Piyrsze chce z nami pogodać. Potym pewnikym chce ôbejzdrzeć Kosmos, skōntaktować sie ze inkszymi czujōncymi, wymiynić idyje i informacyje. Tak jak normalnie.

— Mōmy godać z miynsym.

— No ô to sie rozchodzi. Tako je wiadōmość, co rozsyłajōm bez radio. „Halo, je tam fto? Je ftoś w dōma?” Take rzeczy.

— To ôni richtich godajōm. Używajōm słōw, idyjōw, kōnceptōw?

— No toć. Ino że robiōm to miynsym.

— Jo myśłoł, żeś godoł, że używajōm radia.

— Ja, ale co ty myślisz, że je w tym radiu? Żwiyunki ôd miynsa. Wiysz, że jak chlastosz i trzaskosz miynsym, to ône robi klang? Ôni godajōm tak, że trzaskajōm miyndzy sobōm miynsym. Ôni nawet poradzōm śpiywać bez przepuszczanie luftu bez swoje miynso.

— Pierzinie. Miynso, co śpiywo. To je za moc dō mie. To co radzisz?

— Ôficznie abo niyôficznie?

— I tak, i tak.

— Ôficznie musimy sie skōntaktować, przywitać i zapisać wszystkie czujōnce rasy abo multiistoty we tym kwadrańcie Kosmosu, bez uprzedzyń, strachu, ani ekstra skłōnności. Niyôficznie nojlepiej zmazać wszystkie zopisy i ô sprawie zapōmnieć.

— Mioł zech nadzieja, że to powiysz.

— Niy je to fajne, ale sōm granice. Naprowda chcemy kōntaktować sie z miynsym?

— Zgodzōm sie we stu procyntach. Co my mu powiymy? „Serwus, miynso. Jak tam?” Ale niy bydzie to problem? Wiela to je planet?

— Ino jedna. Poradzōm rajzować na inksze planety we ekstra pudōłkach na miynso, ale niy mogōm na nich żyć. A bez to, że ôni sōm miynso, to mogōm rajzować ino bez przestrzyństwo C. Beztōż sōm ôgraniczyni ino do szwōngu światła, a możliwość, że sie skōntaktujōm je fest mało. Znikōmo, bych pedziōł nawet.

— To udowōmy, że we Kosmosie żodnego niy ma w dōma.

— Gynau.

— Ôkrutne. Sōm żeś ale pedziōł: fto by chciōł trefić miynso? A ci, co sōm na naszych szifach, ci coście ich podszukali? Na zicher niy bydōm pamiyntać?

— Jak bydōm pamiyntać, to na nich bydōm patrzeć jak na pofyrtanych. Weszli my im we gowy i wyglądzili miynso, żeby my byli dō nich ino śnik.

— Śnik ôd miynsa! Jak to moc pasuje, że my bydymy śnik ôd miynsa.

— I ôznaczyli my cołki sektōr za prōzny.

— Dobrze. Zgoda, ôficznie i niyôficznie. Sprawa zawarto. Jakeś inksze? Je coś ciekawego na tyj strōnie galaktyki?

— Ja, trocha stydliwy, ale słodki klaster jōndrowodorowyj inteligencyje kole gwiozdy dziewiōntyj klasy we strefie G445. Byli my we kōntakcie przed dwōma galaktycznymi ôbrotami, zaś sie chce kamracić.

— Dycki wrocajōm.

— No i czymu niy? Pōmyśl sie, jaki niystrzimalny i niyforsztelowalnie zimny by bōł Kosmos, jak by my byli w nim blank sami.

Tyn utwōr je dostympny na licencyji Podanie autora-Niykōmercyjne-Bez pochodnych 4.0 Miyndzynōrodowō.

Autōr: Terry Bisson

Przekłōd: Grzegorz Kulik

Zdrzōdłō: <https://silling.org/>

Ōbroz na ōbkłōdce: Ivana Cajina ze Unsplash

Silling to projekt kludzōny dlo publicznego dobra. Jego cyl to uproszczynie dostympu do norzyńdzi i dōbr kultury we ślōnskim jynzyku. Bez sparcio ōd ūżywoczōw niy szłō by go kludzić, tōż zastanōwcie sie nad dociepnijńciym sie:

<https://patronite.pl/grzegorzkulik>

<https://paypal.me/GrzegorzKulik>